"ŠANINI DANI XIV,XV,XVI" - BAJKA O PISANJU "BAJKE O ŠANI"

Jednoga dana u jednom dalekom, jako dalekom svijetu jedan je MaDo želio napisati "Bajku o Šani".
"Sine ti si na mene pa nisi nadaren, a to je ionako za žene!" - govorio je otac.
"Sine to je lijepo, ali bolje bi za sve nas bilo da se prihvatiš cijepanja drva i skupljanja slame!" - govorila je majka.
Braća i sestre nisu ništa govorili, samo su podrugljivo se smijali.
MaDo je nepokolebljivo otišao na put, dalek put i na polasku rekao - "Neću se vratiti dok ne napišem tu bajku!"
MaDo se dugo nije vraćao.
"Mora da je naišao na neke dobre kurve i negdje se dobro opija!" - govorio je otac.
"Sigurno je mladac naletio na razbojnike i čami negdje zarobljen!" - govorila je majka.
Braća i sestre nisu ništa govorili, samo su podrugljivo se smijali.
Vrijeme je prolazilo...
Otac je uporno govorio svoje, nadao se povratku sina, svađao i uvjeravao sa ženom, nadao se i umro.
MaDo se nije vratio.
Majka je uporno govorila svoje, nadala se povratku sina, svađala i uvjeravala sa mužem, nadala se i umrla.
MaDo se nije vratio.
Braća i sestre nisu ništa govorili, a nakon smrti su i prestali podrugljivo se smijati.
MaDo se nije vratio.

MaDus, 1990. g.

ZEKIN POTOČIĆ

U Svemiru je hladno,
planete su iznutra samo vruće,
tijelo - topline je gladno,
tijelo - ka toplini vlasnika vuče;
sjesti ću u Dalmi do peći!
U Dalmi, svi bez riječi,
hladnoća je naglo uništila
volju za priču,
hladna piva - su i dalje se pila,
toplina je i u hladnom piću!

Pamtiš li trenutke
kad bila je toplina?
Da li i dalje šutke
te proučava okolina?
Da li se stidiš
u gradu kad me vidiš?
Pokušavaš li utaju
mojih osjećanja?
Da li kolegice znaju
za vječnog leda - stanja?

Vječni led.
Mali pingvini.
Sijed.
Inje skini
sa kose!
Mrazevi ga nose!
Starenje
zamrzavaju!
Kvarenje
sprečavaju!

Mali medo,
onaj sa reklame
za sladolede "Ledo"
je slomio rame,
nosio longetu...
Na ovom svijetu
ni jedna priča ne valja;
Ili je obična,
ili je puna detalja,
ili je već nekoj slična!

Pokušaj smisliti "Bajku",
ne, ne ona Ledo - torta!
Pokušaj napravit hajku,
ne, ne kao Delije ili Kohorta!
Pokušaj si maštu razbuditi!
Pokušaj se potruditi
oko hladnoće,
oko likova,
oko samoće,
želja iz snova!

Nećeš uspjeti!
Sve je već poznato!
Svakome šteti
što ptica jato
uvijek leti na jug,
što i tvoj dobar drug
će šablonizirati,
uopćeno srati,
ruke prati,
to svakoga prati!

Najljepše strip epizode,
najljepši filmovi,..
U kino kad se ode
ovi filmovi novi
su ono staro u koloru!
Ne mogu više slušati Boru!
Ne mogu se obradovati
na neku rimu!
Rima - ista, ponovo se vrati,
rima - ukazuje na zimu, klimu!

"Jedan mali zeko,
 uz smrznut potok taj,
 je smrzotine stek'o,
 i Boga slao u rodni kraj!
 Jedan mali zeko se zamrzao,
 sa pilićima, šniclama - u škrinju stao,
 bio je jako ukusan,
 mirisao je dok se peko,
 mirisao je cijeli stan,
 'Jedan mali zeko...'"

Ujutro ću se smrzavati,
kretati na rad,
na biciklu spavati,
ne uočiti grad,
ne uočiti automobile.
Kretnja će biti produkt sile
i nagona
koji savjest usmjerava;
Nakon zvona satnog zvona
ne smije da se spava!

Iako je smrzavica!
Iako spavao sam kratko!
Iako mraz završava sa '-čica'!
Iako je mraz led koji glatko
dopušta da slomimo tijelo,
da ovo stanje bijelo
nas izmuči!
IVANČICA!
MaDuse idi kući,
skini inje s lica!

LEDENA KRALJICA

Bajka o Ledenoj kraljici,
bajka o zimskom snu!
Josipa - Tito, još uvijek na slici,
a nije više tu!
Slika nikom ne pomaže
i dobro MaDus kaže;
"Bolje i trenutak uz Šanu,
 nego godina dana uz psa!
 Pas te zavoli kad daješ mu hranu,
 Šana samo za sebe zna!"

Sebično sam pravio grudu
i pretvarao je u led.
Razbih je u ludu babu što u čudu
je gledala što nije red!
Baba me paklom klevetala,
baba je bila spoj mlohave kože i sala,
baba je bila hladna,
već gotovo uništena,
jadna, gladna,
ne, nije bila više žena!

Takva će i Šana biti dana jednoga!
Koliko li puta to sam rekao!
Koliko li puta rekoh to radi toga
da bih se svog starenja odrekao!
Da, starim!
Da, marim!
Marim, nastojim to zaboraviti,
nastojim se zagrijati,
Šanu sniti,
Šana se uvijek ponovo vrati!

I ova strofa je dio topline
koja me želi činiti vječnim,
i ova strofa je dio blizine
Šane što stihove čini tečnim
poput hladnog piva!
Nije Šana kriva kad pliva
na pjeni!
Kad čini da strofa me ponizi!
Šana nije pandan idealnoj ženi,
ona me samo tješi u krizi!

Hlad, pa i nema sunca, oblaci,
hlad je beskonačan!
Neki na nebu znaci
ukazuju na kišan Šanin dan!
Ukazuju na pljusak
stihova u kojima nisam jak,
stihova koji lede!
Stihovi onoliko čine
koliko vrijede
oluje Šanine topline!

I led, snijeg je topao!
Pitajte Eskime!
Jednom, kroz led sam propao
usred jedne zime
i navukao šmrkavicu.
Bale - smrznute na licu,
a uopće se ne osjećaju, uočavaju!
Bale - i one po hladnoći
zimski san spavaju,
kao i suze što žele zalediti oči!

Zalediti poput cvijeta
što odleđivanjem umire!
Zalediti poput ljeta,
poput travki koje vire
iz leda,
poput drvoreda
koji će da propupa
u proljeće,
poput mesa - goveđa supa
i po zimi usta peče!

Peče kao zanoktica,
poput nosa!
Preko lica
pada smrznuta kosa!
Sanjke, klizaljke, skije,
vjetar, neugodan, vije,
u autu grijanje,
nema Kopike, motora,
to bijelo pranje
je noćna mora!

Zima je hladno, hladno je Šana,
Šana je zima!
Šana se uvijek pravi strana!
Šana je potrebna svima!
Šana će obezglaviti zmaja
i prije kraja
bajke u kojoj bljuje vatru!
Šana će izboriti se sa slabićima!
Šane uvijek uspijevaju da satru
one što crvene, što žive u snima!

Zima je hladno, hladno je meko,
meko je dosadno!
Kako već nisam otpornost stek'o
da ne ponašam se toliko jadno,
da se znam boriti sa Šanama normalno,
a ne da stalno
nailazim na hladan zid
koji čini nemoć, mucanje,
slabost, stid,
zima je sranje!

RATOBORNI CRVI

Bio jednom jedan...
Jednom jako davno...
Da li crtani film, već gledan,
ili kraljevstvo slavno
iza sedam dolina!
Kralj ženi svoga sina
za princezu, iz kraljevine druge...
Kralja bezgranično boli
što sin ne pristaje! Kralj - ugiba od cuge!
Sin - seljanku voli!

U jednom drvetu
jedan mali crv
ranio je petu,
procurila je krv,
na trn se nabio!
Postepeno slabio,
nije trn mogao izvaditi
jer nema ni ruke ni noge!
Nije mogao ni piti...
Umro je... U drvetu nesta sloge!

Izbi rat za prostorije,
drvo su izbušili!
Drvo - takvo slabije u peći grije,
drvo su isušili!
Bunila se baba na drvari
da to drvo - piljevina je, u stvari...
da će se smrznuti, a penzija
mala, ne dopušta luksuziranje!
Poslovođa - s babom šale zbija,
ne dopušta cjepanica biranje!

Šana je dio praznog stana
koji se iselio!
Šana je dječja hrana
kojoj se veselio
mali nejaki stvor!
Koji smrdi - naravno - "kao tvor",
jer se usrao u gaće!
Da, već znate
da stih glasi - "I dalje on plače,
a roditelji nikako da se vrate!"

Tu je praznina, on to osjeća,
puže preko poda,
liže ostatke smeća,
on ne može da hoda,
on ne može da skače,
ali može da plače sve jače!
Susjedi!
Psuju roditelje što ga ne čuvaju!
Otac - U birtiji sjedi!
Majku mu drkađije 'kuvaju'!

Porodica - Šana je negdje između,
nije ona ni jedna od njih!
Polica - Policu smeđu
traži onaj crv, traži i ovaj stih!
Šana spaja raznih bajki atome,
Šanu ne mogu da slome
'Spitke' što grad teroriziraju,
Šana se sama uvlači
u one curice što normalu biraju,
Šana puno znači!

Atomi su sitni
ali nezasitni
i bitni!
Atomi - razlog hitni
da gas-masku
u velikom prasku
navučemo na lice!
Ubice,
ludila klice,
male Ivančice!

Veliku Ivančicu čini
Šaninih atoma spoj,
i ona će jednom u vagini
da osjeti spermu i znoj,
i ona će pući!
Zbog toga i muči
strah od eksplozije,
nuklearnog rata!
Strah - Strah grije,
toplina zime prodire kroz vrata!

Zima. Čarapa smrdi,
a osim toga i ledi
prste koji postaju tvrdi,
čarapa štedi
toplinu i snagu,
ali njenu vlagu
od znoja
ne mogu trpiti,
poderana je moja,
majka će skrpiti!

Skrpiti poput ove strofe
nakon koje slijedi novo pivo!
Pivo - Ti odvratni štofe
od kojeg se šije sve živo,
od kojeg se krpa
u inspiraciji crna rupa!
Ne budite vulgarni!
Ta crna rupa je stih bez snage!
Hladnoća - razlog stvarni,
smisao osobe toliko drage...

LOKOMOTIVIN DIM

Bajka je povezana
u željezničke pruge!
U knjizi, svaka strana
slijedi smisao one druge,
napisane na prethodnoj.
Bajka je spoj
mašte i logike,
u bajci nema odstupanja
od jedne te iste slike,
u bajci nema iz zapleta čupanja!

Unaprijed, dobro pobjeđuje!
Djeca su sretna,
djeca priglupo zuje
i bajka je štetna
ako dijete povjeruje,
ako laž čuje
i uobrazi
da život ima sretan kraj,
da život mazi,
da život je raj!

Nelogične li vjere;
U paklu je vruće!
A hladnoća, taj mraz što sere,
zbog kojeg juče
nisi došla u grad,
ta zima koju sad
nitko ne želi!
Pakao je izmišljen i topao,
hladnoća - od tebe dijeli,
zbog hladnoće sam propao!

Bajka o Šani! Klap!
Trideset šesta strofa. Četrnaesti put.
U pozadini - Smrznuti slap,
potpuno zaleđen, tvrd, krut.
Osvjetljenje - Upereno u oči!
Neću odglumiti moći
ovu scenu, ove kadrove!
Neću pristati na scenarijo!
Nema te love
zbog koje bih to glumiti smio!

Bajka o Šani! Počinje iz vrtića...
Šana ulazi u lokomotivu
koja ide uz pomoć pića,
zahvaljujući pivu
što pušta dim!
Kunem se sjećanjem svim
da vlak je najdraža igračka,
da on jača i šine!
Tigrić - Moja najdraža mačka,
uvijek je vlak volio sa šina da skine!

Bajka o Šani! Hladiti se mora;
sjetimo se samo Tvrđe,
velikih odmora
i hrđe
koja uništava i plaši
motor - kada se skaši
radi brzine
je dobar znak!
Loše su istine;
kao - "Ti si znači rak!"

Šana je ideal i ne smije biti glupa
kao dosadni političari,
koji nakon izbornog skupa
kuže da u stvari
lažu
i da željeno kažu!
I ja! Šanu uzdižem do ideala,
dobro, nisam ni ja neka prilika
već budala puna sala,
matorac dječjeg lika!

Da ponovo pokušamo;
Vi, čitaoci - trpite!
Ja, tobože pisac - znam samo
da kad bilo što skrpite
iz vlastite glave,
da osjećate primjese slave
i braniti ćete to od kritika...
Bajka o Šani!
Iz moje glave, moja slika,
čitaoče odustani, uzaludа se okani!

Bajka o Šani je moja,
vratite mi moje krpice!
Smrad vlastitog znoja
ne smije uništiti vlastite sne!
Smrad nekog iz blizine
iz okoline...
Čemu vrijeđati!
Ismijavati!
Svatko sa sebe želi prati,
svatko će samo sebe priznavati!

Bajka je bajka o sebi i hladnoći
koja je potrebna poput božjeg biča!
Kad hladnoća ima Đavolje moći,
kad hladnoća iz pića stihove priča
onda se treba pomiriti,
stih uokviriti
i dopustiti, Ivančicu priznati,
bajku o sebičnoj želji priznati,
želji da Ivančica kroz život me prati,
želji da Ivančica život u bajku vrati!

TRAMVAJ SLAVKO

Jednog dana u jednom tramvaju
ljudi su shvatili
da tramvaji staju
za one koji su kartu platili,
oni koji se švercaju
treba da znaju
da tramvaj ih želi ispovraćati,
da tramvaj živcira
kad netko kartu ne želi da plati,
da se tramvaj sekira!

Ovo je bajka o tramvaju Slavku
koji je imao svoje razloge,
u čijem životu je posebnu stavku
činila želja da ljudima slomi noge
kako bi putovali u njemu,
kako bi osjetili da u svemu
im on može pomoći!
On - rob tračnica!
Nema ruke - noge - uši - oči!
Nema kose - nosa - lica!

Slavko se odvažio, uobrazio
i pokvario si kočnice!
Samo jednu babu je unakazio,
uspio je da skrije dokaza klice,
pomogla mu je zima i na šinama led!
Pomogao mu je drvored
koji je babu iza stabala skrio!
Nitko nije shvatio
da Slavko je krivac bio, babu ubio,
da namjerno je zimu potplatio!

Da Šanu zaštiti,
da dokaže da je junak!
U Višnjevcu, kćer će skriti;
Ivančicu živcira hladan zrak
i osjeća neku averziju
prema tramvajima - Iako tramvaji sniju
da u njima se ona nađe;
to je radi tate!
Ići će pješke rađe,
to tramvaji ne mogu da shvate!

Tramvaj Slavko je ledu izvana
prkosio toplinom iznutra.
Tramvaj Slavko - ptica rana,
uvijek i svakog jutra
izašao bi iz remize
po hladnoći što grize
ali i tješi, pruža garancije
da kćer mu je u kući,
da kćer mu vani nije,
da hladnoća joj želju za slobodom smuči!

Možda i tramvaj Slavko je u pravu!
On posao radi, za djecu živi!
On ne bi želio da u njihovu glavu
uđe crv koji vodi na put krivi!
Bolje je dok život im je pasiva!
Bolje je dok nema piva!
Ivančicina kolegica - U Dalmi pivo!
Ivančica - Gusti sok.
Nije mi krivo, nisam to ni snivo,
Ivančica u Dalmi - već to je šok!

Tramvaj Slavko prolazi kroz grad,
prolazi kroz "Šanine dane".
U tramvaju Slavku se osjeća smrad,
iako se zrači kad na stanici stane.
Nema Ivančice, tečaj jezika zanemarila!
Moja crna slutnja se ostvarila!
Stihove dati - ravno je šamaru!
Stihove dati - vodi do straha!
Ovi stihovi - Ne vrijede ni prebijenu paru!
Zbog stihova - Šana postaje plaha!

Boji se i hladi
poput mahovine, sige iz rine!
Njoj se zgadi
priznanje istine!
Možemo biti poznanici,
ali u svojoj slici
što je u glavi vidi
za mene nema prostora,
počinje da se stidi,
zgrožena - to postaje mora!

Tramvaj Slavko čini krug!
Šana na mjestu, skrivena!
Tramvaj Slavko je drug!
Šana mu kćer, strofa je snena
jer zna da samo u snovima
može doprinijeti vezama novima!
Tramvaj Slavko uvijek ima šine,
red vožnje, konduktera,
uvijek isti krug za njim mine,
uvijek vozi iz istoga smjera!

Šana je hladnoćom osvojena,
ona ima svoje simpatije!
Šana je pivska pjena
što preko volje se pije!
Tramvaj Slavko je umakao!
Današnji dan je pakao!
Zima! Praznina grada.
Utorak - uzaludna nada,
Šana - ovčica iz Slavkovog stada,
hladnoća - gruba i dokaz pada!

USPAVANA LJEPOTICA

O uspavanoj ljepotici
bajka je već napisana...
Bajka o sirotici
što ne smije van iz stana...
Maša... Sada toliko strana!
Maša... Nekad Šana, za strofe hrana!
Ista smjena!
CUO - razred treći.
Nekad je pojava njena
hladnoću uspjela da liječi!

Sada ta bajka je nedorečena,
sada ona je uspavana
ne ljepotica - već hijena
koja ni ne treba izaći iz stana!
Odvratan je pisac,
stari, prekaljeni lisac
koji kaže
ono što želi,
koji laže
ono što ga veseli!

Ne mogu više ni ponavljati,
razmišljati: "Da li strofa zvuči?"
Ne mogu sa sobom raspravljati,
poneka strofa mi ostale smuči
jer hladna je i meka,
ponekad strofa neka
i zablista,
bude nešto vruće,
ona ista, čista
poezija što povuče!

Bajka završava u ledu
i onaj princ je drugarčina,
on je u redu,
lijep, mlad,.. Izlazim iz kina,
gledah dječju predstavu!
Da li su u pravu
roditelji koji djeci čitaju,
a preskoče neke titlove,
djeca ih ispituju, pitaju,
djeca vikom razbijaju snove.

Snove uvijek razbija vika.
Vika nas često sledi!
Hladnoća je navika,
toplina zapravo ne vrijedi,
toplina je pakao
iz kojeg se makao
i vrag,
jer on je jedini takav;
drag,
kuštrav, sa rogovima, dlakav!

Želim da prihvatite misao
koja hladi!
Želim da sliku koju sam risao
Šana gladi!
Gladi rukama i vjeruje u taj papir,
u taj suludi hir!
Šanini dani - Poezija na metre, rasprodaja!
Svakoj slijedećoj Šani sve hladniji!
Sve manje dijeli me od kraja!
Stihovi sve dosadniji, jadniji!

Kako shvatiti kraj?
Kao smrzotine? Žrtva bijele smrti?
Ja volim te znaj, sve od sebe daj
da MaDus se oko tebe vrti,
ali nemoj mu dozvoliti da te osvoji
jer sretni kraj ne postoji,
on uništava hladnoću!
Pisati ne mogu kada je toplina!
Danju, noću, vidjeti te hoću,
toplina je tvoja blizina!

Ne postoji uspavana ljepotica u čaju!
Mora biti led! Zaleđena!
Ne postoji mogućnost da ovo je pri kraju!
Većina stihova nije pređena
samo zato što na svaku riječ
rimu znam već, što stihovi su skeč
koji trajanjem se troši!
Vicevi dugi
su loši!
Ne mogu smisliti vic drugi!

Zaleđena, šuti, danas test,
zvah te telefonom;
dobra ili loša vijest,
da li sam zadovoljan tonom?
Zvučala si kao sekretarica,
a ne kao zaleđena carica
koja pretvara led u bajku,
u prvi mah sam tvoj glas
ne prepoznao, mislio da dobio sam ti majku,
u testu za spuštanje slušalice - spas!

Čemu prikrivati da razlika
je zbrajanje hladnoće,
da ja sam 'mali stari čika'
za kojeg si ti zabranjeno voće,
čika koji želi da led otopi,
da s tobom se stopi
uz poznatu melodiju
i natpis "The End"!
Takvi čike to uvijek sniju,
čika je sretan što barem ti je 'frend'!

MORSKA SIRENA

Hladno je uvijek jadno,
hladno je pristojno, smirenje,
hladno je radno,
hladno je rob koji stenje
kad dođe vruće!
Vruće se tuče! Vuče
na neke svoje strane!
Vruće je bezobrazluk, nasilje!
Hladne su bile i prijašnje Šane,
sjetih se Nataše, Maše, Bilje!

Šane su uvijek hladne,
i što više bih po njima kopao
izgledaju mi slabe i jadne,
i drago mi je što im se nisam dopao!
Koje laži! Pokušavam...
Iako znam! Znam i sam...
Šanu bih opekao
koliko bih se za nju zapalio!
Kada bih stihovima to im rekao
smatrale su da sam pobudalio!

I bježale!
Čuvale hladnoću!
Bile male!
Željele noću
da sniju
onoga što kriju
u bilježnici,
dnevnicima,
na slici,
u snima!

Sukob generacija
ili nespokoj!
Treba li racija
milicije! U sili toj
bih otkrio
dobar dio
problema!
Ovako
ona, nezainteresirano, u Višnjevcu, iz dosade drema,
ja, zainteresirano, u gradu, tražim te jako!

Hladnoća je poštena,
vatra uništava!
Hladnoća je sirena
koja spava
u morskim dubinama
i koja je sama, koju slama
to što poput ribe ima rep,
to što ne može disati!
Kada, uglavih čep!
Čudno! Želim se prati!

Voda je mlaka,
po vodi plivaju rije,
voda nije jaka,
voda ne smije da se pije
jer ne grije,
jer dobra nije
za stih,
raspoloženje!
Nakon stihova ovih, svih, rekoh: "Pih!
Ona sirena i dalje zbog repa stenje!"

Hlad drveta.
Hlad svjetlosti.
Hlad svijeta
koji posti
i želi smršaviti,
želi što lakši biti
kako bi brže se zagrijao,
kako bi bog - energija
popustio, jer bi znao
da ljudima toplina prija!

Hladno nije ljuto, hladno ne peče!
Bajke ne kuže da led ne tišti!
Dijete po ledu, na klizaljkama se kreće;
palo i udarilo - zato vrišti!
Koljeno - boli, grije, natiče!
Dijete - plače, urliče, viče!
Led nije za to krivac!
Led hladnoću pretvara u mirnoću!
Led ne smije postati živac!
Šmekeri u Dalmi viski s ledom loču!

Krivo je trenje!
Trenje je vruće uvijek!
Pad je poniženje,
hladan lijek,
a hladnoće trijezne!
Šmekera led zezne
jer viski
topljenjem, vodom puni!
Nismo bliski
i Slavko led uzalud sa stakla runi!

Tramvaj Slavko ne voli led, voli proljeće,
mrzi jutra puna magle,
voli dan, cvijeće, mrzi večer kada kreće
u grad ona kojoj su želje ponekad nagle,
jer je mlada i želi do grada, želi van!
Tramvaj Slavko je umoran, na šinama stan
mijenjao bi on rado za toplinu doma u ulici B. Ribara!
Ivančica = Mekana, hladna, dobra, bajkovita,..
"Šta li mi Ivančica u gradu stvara, da li se kara?"
Tramvaj Slavko bez razloga se pita...

LETEĆI LEDIĆI

Male ledene kockice
letjele su u vakuumu!
Života klice
svele su na glumu
sebe u psihi i podsvijesti.
Kockice nisu morale jesti,
nisu morale disati,
nisu morale gledati,
srati,
noge prati!

Život se sveo na energiju leda.
Život je zanemario materiju.
Svaka kockica isto izgleda
i sve kockice potajno sniju
ono što ne smiju,
a ne smiju da se griju!
Otapanje je smrtonosno,
vakuum je dovoljno niske temperature
i kockice ponosno
vakuumom jure!

A onda... Moralo se nešto dogoditi,
jer inače ne bi bilo zapleta!
Morala se jedna kockica roditi
kojoj sve ovo smeta!
Željela se otopiti,
iz sebe vodu popiti,
dezintegrirati,
željela tijelo i moć
da može se sekirati,
hraniti, na nogama proć'!

Naravno, netko mora kockicama vladati,
inače to nije nikakva priča,
uvijek se podčinjeni moraju nekom jadati,
uvijek netko usmjerava "svoja" bića,
netko poput Ivančice, kralja, cara,
netko tko ima i moć i puno para
na račun svoje moći!
Ovdje, to je bio integrator
koji topljenje kockica koči,
koji, kao ni one, nije živi stvor!

Ona kockica smušena
se integratoru izjadala.
Ravnoteža bi bila srušena
kad nestala bi kockica ta mala,
jer i najmanja kockica leda održava
stanje u kojem se mirno spava,
sve ostalo vodi u histeriju,
rat, nacije, srozavanje!
Kockice smiju da sniju
dok integrator dopušta spavanje!

Integrator je kockicu podučavao
o nepotrebnosti tijela pored psihe!
Integrator je s kockicom spavao,
nadao se da ostale kockice ostati će tihe
i neće glas podići,
jer u ovoj priči
podizanje glasa toplinu nosi,
toplina otapa, ubija,
kockica ne smije da prkosi,
da radi što većini ne prija!

Uvjeravanja? "Čemu će ti tijelo, nema toga više,
nema zraka, hrane, nema mogućnosti za staro!
Davno ljudi međusobno zaratiše,
davno je čovjek sobom planetu zamar'o,
sada ostaje led, energija i ti, ja - produženi
nematerijalnog - neki novi sveci
koji ne mogu da svoju slogu
otope,
vjerujte meni, vašem novom Bogu,
ne mogu kockice Boga u vodi da potope!"

"Ti si neposlušna, ti si Juda,
ti si antikrist!
Bilo tko da želi ruke, noge, muda,..
je neprijatelj svijeta koji je od takvih čist!
Nemoj me prisiliti na izdaju,
kockice leda vječno traju,
želim mir i vječnost i pamet,
pamet za ostale dobiti,
ne mogu budale da unište svijet,
nemoj da moram te zdrobiti!"

Kockica leda je ostala nepokolebana,
kockica leda je bila drugačija,
kockica leda je bila Šana
koja tramvaju Slavku u jutro ne prija,
jer brisači
od leda ne mogu se maći!
I osjeća on nešto u psihi, glavi unutra
što asocira na kćer - Ivančicu!
Zbog toga Slavko mrzovoljno krug pravi svakog jutra,
zbog toga želi sačuvati ledenu kockicu!

Kockica je snaga situacije, dana, vremena!
Ima li nade da kockica zimu usmjeri?
Pjesniče - Spominji Mjesec i rezanje vena,
ti pjesniče o cvijeću seri, ivančice beri,
spomeni tišinu, ptice, zalaz Sunca!
Spomeni da ljubav iz tebe bunca, glumi Solunca
koji se na frontu bori iz savjesti!
Molim te, nemoj inspiraciju iznevjeriti!
U stihove što više ledenih kockica smjesti,
nemoj kockice otopiti, popiti, nemoj piti!

Balon, napunjen nekim otrovnim plinom
je letio gore, u nebo!
Dječačiću pred kinom
otac je pričao kako nije treb'o
balon ispustiti iz ruku,
kako ti baloni služe da navuku
očeve na kupovinu,
i on je lovu dao
za balon svome sinu,
sin je plakao...

Navući na sebe trokut
još uvijek ne mogu!
Sletanje - znam biti ljut
na slabost svojih ruku i nogu!
Jedini ja ne mogu zmajem sam letiti!
Hladnoćo - tebi ću se osvetiti,
ti mi još više ruke zamaraš!
Hladnoća čini slabima, mekanima...
Ivančice, da li znaš
da i dalje me zmaj zanima?

Zanima me radi visine,
tamo je hladno i suludo romantično.
Onaj balon u nebo što se vine
to zna! Ništa slično
ne postoji, nema poređenja!
Poput priviđenja
izgledaju u Višnjevcu kuće;
lego kockice - razbacane!
Višnjevac me vuče - Kukecu se smuče
moje isprike za letove na te strane...

Odljepljivanje,
penjanje,
pretraživanje;
kuće sve manje i manje!
Zrak bridi.
Dole, slabo se vidi!
Sletanje,
prizivanje Ivančicinog duha;
lupetanje;
zmajeva krila su gluha!

Gluha u stilu Rake
na njegovom rođendanu!
Poslije ispijene boce svake
naklapanje vodi na tvoju stranu!
On zajebava, prijeti da će tebe zbariti!
Ja pizdim, morah taj dan sebe napiti, toliko piti!
Morao sam Raku moliti za milost!
Moliti za poštenje!
Ljubav je u letu zmajeva u krilu kost!
Ljubav je poniženje!

U zmajevim krilima su šipke od aluminija
i one su kosti o kojima glava ovisi!
Rakino pivo na Rakin rođendan prija
i ono je mjesto u kojem ti nisi!
Ti si u kući, toplome, niska, potpuno dole!
Želim tući, Raku dabome, bliska piva te vole!
Rakino pivo uz moje na stolu!
Pokazah stomačinu i pupak!
Pokazah stomačinu napuhanu i golu!
Prokleh Raku što je toliko jak!

Jedan njegov mig te nosi!
Tako sam to vidio tada!
On pijan, pijanom prkosi,
ja pijan, nisam ni bio do grada!
Od kada dao sam ti lirske minijature,
sve češće stomak pretvaram u bure
ispijenog piva!
Nisu te obradovale - nego uplašile!
Nisi kriva!
U ljubavi ne postoje dobre vile!

Dobre vile su gore, visoko, u hladnoći!
Zbog toga smatrah da ti si ta!
Zbog toga se ne usudih kroz Višnjevac proći!
Zbog toga smatrah da ti si ja!
Da ćeš isto upiti
strofe koje sam uspio skupiti
u o tebi priču!
Ali
strofe piću kliču!
Ti! Bojiš se; 'MaDus se ne šali...'

Idemo se šaliti;
Tramvaj Slavko je pregazio zeku
i zeko neće piti
led, jer zamrznutu reku
neće mrtav naći! "Reka" - ekavica!
Politika mrači, ali s moga lica
neće uspjeti izbrisati toleranciju,
i dalje ću pisati stihove i rime
kako navučeno - želim, ili kako stvarno - se sniju,
stihovi ne smiju da u sebe politiku prime!

Balon se digao u nebo,
možda u Srbiju padne,
možda bi pravi Hrvat treb'o
da uključi rakete - protugradne!
Na sreću, na balonu su nacrtani Miki i Paja,
to nije oznaka koja nacije razdvaja!
Dosta! Slobo je sve zakuhao,
ali prekuhano jelo, kad - tad zasmrdi!
Siguran sam bio i sigurno sam znao
da sve osim neba i Ivančice je politika koja srdi!

POSPANA SOVA

Devetnaest sati, dvadeset minuta, nedjelja.
Prerano za grad.
Da li trenutke opuštanja, topline i veselja
će donijeti današnji rad!
Stihovi - poput nizanja goblena,
stihovi - poput ribanja hrena;
Nakon pretjerivanja u dužini,
izazivaju suze i bol u očima
i promjene u čovjekovoj slini;
'suhoća usta' je predvidiva rima svima!

Može se koristiti u melodramama,
kad glavni junak - lijep, jak, pametan,
omiljen među damama,
ostvari gledateljkin san
i privuče, ruku zavuče, konkurente potuče
kod baš one koja još juče - osim kuće
ništa drugo nije prala i nije znala
da u ljubavi postoje topline,
ona još od sreće nije vjerovala,
on je skine i rine do osjećanja dubine!

Kraj priče o hladnoći
za sedam (bez ove) strofa slijedi!
Ipak hladnoću neću napustiti moći,
toplina smije da se uvrijedi
s pravom! Ali simpatija...
Hladnoća više prija,
Ivančica je hladna!
I u ovoj 'Bajci o Šani'
toplina je jadna,
hladnoća postaje balon prepumpani!

Balon koji ću uzdići u visine!
Balon koji u krug vodi!
Tramvaj Slavko voli šine
i tu život provodi! Sprovodi...
Mali zeko mrtav, potočić traži,
i ti grobaru dokaži
da ovaj šablon nije realan;
uvijek slon uplaši mrava!
Uvijek san uplaši dan!
Ivančica i dalje u sebi spava!

Hladna i živa.
Topla i mrtva.
Poput piva
ona je zagrijavanja žrtva!
Ante! Pivo - topline leda!
Hladno pivo se lakše želucu preda,
poput partizana!
Boško Buha! Tihi! Prle!
Ta imena su strana;
ali šta li u vojsci radi Krle!

Skretanje sa teme u zadaćnici
klincima u školi keca nosi!
U 'Šaninim danima' težim što široj slici
koja temi svojom širinom prkosi!
Uvijek se nađe opravdanje
kad neka strofa je sranje!
Strofa ne može biti izmet,
strofu je stvorio bog,
kao i zmajev let,
kao i dio sjećanja mog!

Sjećanje u kojem si dobro podgrijana,
u kojem nisi hladila,
u kojem još nisi bila Šana,
u kojem ti nisu moja naklapanja dojadila,
u kojem si zezala se, smijala,
u kojem si odviše grijala,
u kojem si bila prirodno oslobođena,
u kojem si nosila teksas jaknu,
u kojem nije hladnoću nosila od sunca sjena,
sjećanje u kojem tvoje oči pisanje podstaknu!

'Tramvaj Slavko', 'Zeko'; malo likova
za ovako puno stihova!
Neću reći ništa nova; družina ova
dolazi iz snova! Fali samo sova
koja po danu spava i ne leti u visine,
koja želi da zalazak zauvijek Sunce skine!
Hladno je dobro! Vruće je opasno!
Vruće je loše! Vruće je zloba!
Kome ovo nije uvjerljivo ili jasno,
neka kao čaj ugrijano, pivo proba!

Ivanćica - Ne podnosi stihove!
Ivančica - Protiv stihova cjepivo!
Ivančica - Od stihova dobija plikove!
Ivančica - Plikove dobija i kada pije pivo!
Da li sam opet za 'Bajku o Šani'
izabrao lošu!!! MaDuse odustani!
Ako Ivančica ne uživa u pivu,
ako Ivančica boji se poezije,
onda izabrao si krivu,
onda Ivančica Šana nije!

Kako odustati u strofi predzadnjoj?
to jest, već je to i zadnja!
Kako slagati da hladnoća ne pušta znoj,
da istinita je toplina, a lažna bajke radnja!
Bajka - poput balona je napumpana!
Šana - poput potočića zeki strana!
Slavko - tramvaj koji putnike i kćer usmjerava!
Zmaj - leti dok ne slomiš mu koju kost!
Kockice - život je smisao integratorovog stava!
Kraj - u ovom stihu neminovnost!

EPOPEJA 'ŠANINI DANI' - 'ŠANINI DANI XIV'
TRILOGIJA "BAJKA O ŠANI" - 'TRAMVAJ SLAVKO' - KRAJ